

*: Tak už je to tady, kůže se mi scvrkává,
divné skvrny kolem brady a neustálá únava,
tam, co se nosí řády, mě často píchává,
no prostě dohromady: žádná sláva.

1. Cítím, jak vysychám
mezi čtyřmi betonovými stěnami,
já vím, že nejsem sám,
ve vchodě jsem se o tom bavil s našimi ženami.
Jedna na ukázkou odhalila svoji pleť,
řekla: "Tady tuhle vrásku, tu tam mám až teď,
ve 100+1 na obrázku jsem viděla mumii,
jen ti, co včas nasadí pleťovou masku, jenom ti přežijí."
Náš konec stejně nebude jiný,
stačí projít hrobku s kapucíny.

R: Tam stojí:
To, co jste teď vy, byli jsme i my,
to, co jsme teď my, budete i vy - vysušení.

2. Cítím, jak vysychám,
na duši kraba, srdce z betonu,
já vím, že nejsem sám,
v mém okolí ztvrdlo kdekomu.
Co kdybychom jednou na ukázkou odhalili svoji tvář,
odložili masku vedle na polštář,
kolik by tu zbylo z nás okoralých mumií,
jen ti, co vsadí na lásku, jenom ti přežijí.
Malicherná vítězství prohry a viny,
stačí projít hrobku s kapucíny.

R: Tam stojí:
[: To, co jste teď vy, byli jsme i my,
to, co jsme teď my, budete i vy :] - vysušení.

3. Cítím, jak ožívám,
oheň a růže, když se tvé kůže dotýkám,
oheň a růže, když se tvé kůže dotýkám ...